

На підставі аналізу літературних джерел та нормативно-правових документів, що регламентують службову діяльність працівників ОВС, нами було визначено психологічні ознаки службової діяльності працівників груп захоплення та психологічні чинники її ефективності. Це дало змогу виділити наступні структурні компоненти психологічної готовності працівників груп захоплення до професійної діяльності: для загальної готовності - мотиваційний, когнітивний, операційний, особистісний; для спеціальної готовності - мотиваційний, когнітивний, операційний, емоційно-вольовий, рефлексивно-оцінний, комунікативний (інтерактивний).

Визначення психологічного «наповнення» цих компонентів є пріоритетним завданням юри дико-психологічних досліджень.

Список використаних джерел:

1. Карамушка Л.М. Психологія управління : [навч. посіб. для студ. вищ. навч. закл. та ін-тів післядипломної освіти] / Л.М. Карамушка. - К. : Міленіум, 2003. – 342 с.

Порохня В.В., ад'юнкт кафедри
юридичної психології НАВС

ПРІОРИТЕТНІ НАПРЯМИ ПРОФІЛАКТИКИ АДМІНІСТРАТИВНИХ ПРАВОПОРУШЕНЬ, УЧИНЕНИХ ДІТЬМИ

Соціально-економічні зміни в Україні у матеріальній, соціальній і духовній сферах життя повною мірою сприяли руйнації колишніх застарілих стереотипів поведінки, нормативів та ціннісних орієнтацій. Наразі маємо кризу традиційних інститутів соціалізації молодого покоління, порушення процесу спадкоємності поколінь, відчуження неповнолітніх від культури. Діти, підлітки, молодь не готові до подолання хронічних інтенсивних стресових ситуацій і страждають від їх

негативного впливу. Особливо негативний вплив справляє розгубленість, втрата ідеалів, неоптимістичне сприйняття життя, відчуження від суспільства. Ці тенденції штовхають молодь до алкоголізму, наркоманії, проституції та дедалі частіших випадків вчинення адміністративних правопорушень та злочинів.

Відповідно до п. 4.8. Загальнодержавної програми «Національний план дій щодо реалізації Конвенції ООН про права дитини на період до 2016 року» (затверджена Законом України від 5 березня 2009 року № 1065-VI) метою захисту прав дітей, які вчинили правопорушення, є профілактика правопорушень з боку дітей, значне зменшення кількості злочинів, вчинених дітьми, приведення умов їх утримання у спеціальних установах для дітей у відповідність із міжнародними стандартами [1]. Профілактика дитячої злочинності є пріоритетною для держави, так як питома вага правопорушень вчинених дітьми в Україні становить близько 10%.

Практика розвинених європейських країн свідчить, що діяльність по профілактиці правопорушень вчинених дітьми виключно державними органами є недостатньою. За таких умов важливим аспектом профілактики є взаємодія уповноважених державних органів із громадськістю, де головним, на нашу думку, є інформування органів державної влади про можливі випадки виникнення протиправної поведінки. Передумовою такої взаємодії має стати вироблена у суспільстві атмосфера нетерпимості до появи різних форм соціальних девіацій у дітей. Самойлова О. поряд із інформуванням, виділяє, як один із ефективних методів участі представників громадськості у запобіганні злочинності неповнолітніх, проведення регулярних рейдів за участю батьків, вчителів по місцях концентрації підлітків та молоді з метою виявлення місць, в яких можуть виникнути несприятливі умови їх морального виховання, а також усунення або послаблення існуючих джерел такого впливу. Особливу увагу слід звертати на перевірку суб'єктів підприємницької діяльності стосовно недопущення порушень

правил торгівлі, заборони продажу неповнолітнім тютюнових виробів і алкогольних напоїв [2]. Крім того, робота по профілактиці злочинності неповнолітніх була б планіметричною без залучення громадських формувань по охороні громадського порядку. Так, відповідно до Закону України «Про участь громадян в охороні громадського порядку і державного кордону» одним із головних завдань громадських формувань є: сприяння органам внутрішніх справ у виявленні і розкритті злочинів, розшуку осіб, які їх вчинили, захисті інтересів держави, підприємств, установ, організацій, громадян від злочинних посягань; участь у забезпеченні безпеки дорожнього руху та боротьбі з дитячою бездоглядністю та правопорушеннями неповнолітніх [3].

Отже, поряд із уповноваженими державними органами, важливу роль у профілактиці адміністративних правопорушень відіграє громадськість. Основну увагу слід зосередити на організації дозвілля підлітків, де громадськість та органи місцевого самоврядування мають здійснювати пропаганду позитивних сімейних цінностей, активізувати розвиток дитячого та юнацького спорту, осередків сприяння родині, збільшити кількість позашкільних гуртків, секцій за місцем проживання, проводити культурно-виховну роботу з підлітками.

Список використаних джерел

1. Про затвердження Загальнодержавної програми «Національний план дій щодо реалізації Конвенції ООН про права дитини на період до 2016 року»: Закон України від 5 березня 2009 року № 1065-VI [Електронний ресурс] // Режим доступу до прог.: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/1065-17>;
2. Про участь громадян у охороні громадського порядку та державного кордону: Закон України від 22 червня 2009 року № 1835-III [Електронний ресурс] // Режим доступу до закону: http://uazakon.com/documents/date_9n/pg_iqctxv.htm;
3. Самойлова О. Запобігання злочинності неповнолітніх за участю громадськості / О. Самойлова // Право і суспільство. – 2013. – №6-2. – С. 311-314.